

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Retssystemet viger tilbage

Det danske retssystem viger nu tilbage fra endnu et forsøg på at få **Kaj Vilhelmsen dømt for overtrædelse af den berygtede racismeparagraf.**

I Københavns Byret havde man planlagt at genoptage §.266b-sagen mod Kaj Vilhelmsen den 12. marts 2009, men nu har man åbenbart fået betænkeligheder. Efter de to tidligere forgæves forsøg på at få Kaj Vilhelmsen dømt i den samme sag angående nogle udtalelser i Radio Holger fra august 2006, så er det åbenbart gået op for systemets repræsentanter, at man heller ikke står meget bedre denne gang, og man har derfor aflyst retsmødet den 12. marts. Sandheden om denne sag er da også, at Politiet og Anklagemyndigheden ikke er i stand til at dokumentere, hvad der egentligt blev sagt ved den pågældende lejlighed, og hvem der sagde det. Det forberedende arbejde i sagen har været sjusket og ynkeligt, og de danske myndigheder skulle skamme sig over at indlevere noget sådant til Byretten, hvor Anklagemyndigheden da også kun har opnået at blive ydmyget, idet man i de to tidligere retsmøder er blevet stoppet af Kaj Vilhelmsen allerede på formalia ved sagens indledende bemærkninger. Sagen er ikke kommet ud af stedet det sidste år, hvor den har været behandlet i Byretten, og det vil heller ikke ske senere, idet forsvaret stadig råder over en række formelle indsigelser, der kan stoppe sagen, hvis den bliver genoptaget. Anklagemyndigheden burde altså smide sagen ud, hvis ikke af hensyn til ytringsfriheden, så i det mindste af hensyn til Anklagemyndighedens offentlige anseelse. Det er ikke så lidt flovt for justitsmyndighederne at blive sat til vægs i formalia.

Overalt i Europa forsøger de feje myndigheder at holde hånden over de muhamedanske indvandrere og deres såkaldte religion islam. Man har nu anklaget Gert Wilders i Holland, og i Østrig har man dømt en politiker, der sagde sandheden om muhamedanerne og islam. Susanne Winter fra det østrigske Frihedsparti FPO har således fået en dom for sine udtalelser om muhamedanernes profet Muhammed, som hun har kaldt for en pædofil. Dette er jo sandt, og at sige sandheden skal efter den østrigske domstols opfattelse koste 24.000 euro og en betinget fængselsstraf på 3 mdr. Naturligvis er den vanvittige dom anket.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 4, Nummer 6

Februar 2009

Hør Radio Holger!

Nu kan man høre **Radio Holger Internet** overalt på denne internetadresse: www.radioholger.dk, og der sendes i de almindeligt anvendte og meget praktiske lydformater rm og mp3.

Den politiske censur i de forskellige demokratiske lande i Vesten er nu blevet helt grotesk. Omtalen af en eller anden tilfældig slyngel og terrorist fra den tredje verden skal nu være uhyre høflig og indsmigrende venlig, før de ængstelige småborgere overhovedet kan acceptere den. Småborgerne er helt domineret af 68-pædagoger, og omtalen af de fremmede er følgelig slesk og krybende, og småborgernes forargelse rammer enhver, der ikke kryber nok for de fremmede.

En forræders tale

Kommentar af Kaj Vilhelmsen

En af nationens mange landsforrædere har nu meldt klart ud. Han ønsker en ophævelse af ytringsfriheden af hensyn til muhamedanerne. Det er ikke så underligt, for denne forræder er ingen anden end overløberen Abdul Wahid Pedersen, som han latterligt nok kalder sig. Denne falske hvide muhamedaner vil nu afskaffe ytringsfriheden af hensyn til de ægte sorte muhamedanere, og han lægger sandelig ikke skjul på sine forbryderiske hensigter, nej, han offentliggør dem ganske roligt i Kristeligt Dagblad. Den 27. januar skriver han bl.a. følgende: »Skal blasfemi gøres til en krænkelse af menneskerettighederne? Det foreslår en række muslimske lande i forbindelse med anti-racismekonferencen i Geneve i 2009. Debatten i Danmark omkring dette emne, springer fra nogle forhånende tegninger bragt for godt et par år siden i en dansk avis. Tegningerne blev fulgt af en tekst, der lod forstå, at hensigten med tegningerne var hån, spot og latterliggørelse. Hvis et lille land som Danmark var alene i verden, ville det måske nok kunne holde, men da vi befinder os midt i verden, er vi også nødt til at tage hensyn til, at ikke alle dele af verden svinger efter dansk taktstok, og uagtet hvor vigtige vi end selv synes, vi er, så er vi fortsat en nation, hvis samlede befolkningstal er ganske væsentligt mindre end antallet af indbyggere i hundredvis af storbyer ude i verden. "Hør hvor vi støjer", som loppen sagde til elefanten, da de stampende gik hen over broen. Det er af utroligt stor vigtighed, at vi som mennesker har den smule fingerspidsfornemmelse overfor hinandens ømme punkter, og alene med den krise i erindring, som Danmark blev gerådet ud i grundet de famøse tegninger, ville det være tåbeligt at tro, at hvis man gav frit slag, ville det kunne have en gavnlig effekt. Og når alt kommer til alt må gavnligheden og almenvældets vel helt naturligt være noget, vi alle kan enes om væsentligheden af. Sætter vi det over styr, sætter vi det hele over styr. Så eftersom mennesker tilsyneladende ikke selv er i stand til at sætte grænserne, når andre interesser presser på, vil det være i alles interesse at lovgive på dette område, således at ivrige meningsdannere ikke fortsat skal have lov at sætte verden i brand.«

Dette er den mest åbenlyse opfordring til at indføre censur og afskaffe ytringsfriheden, der er set

her i landet de sidste halvfyrede år, og naturligvis er dette forræderi over for demokratiet besmykket med mange gode hensigter. Overløberen Abdul Wahid Pedersen vil således gavne almenvælden ved at afskaffe folkets ytringsfrihed, skønt almenvælden jo netop består i det nyttige for folket og dermed også i ytringsfriheden, for hvad kan være nyttigere for folket, end at folket kan tale frit? Det hele er i sandhed en forvirret argumentation, der jo kun kan være opstået i en syg hjerne efter for megen læsning i Koranen. At blasfemi skulle være et angreb på de såkaldte menneskerettigheder, hvad det så er, det er en temmelig ejendommelig opfattelse. Blasfemiske udtalelser retter sig jo netop mod en Guddom og ikke mod mennesker, så der er ikke megen logik i den opfattelse. Og hvad er blasfemi overhovedet? Hvis man siger et par sandhedens ord om Wahid Pedersens profet Muhammed, hvordan kan der så være tale om blasfemi, når vi ikke anser Muhammed for andet end en religionsbebruger, som Ludvig Holberg udtrykte det?

Og samtidigt er det jo også indlysende, at vi danskere ikke ønsker nogen fred med den muhamedanske verden, hvis det skal være på muhamedanernes betingelser. Hvis den muhamedanske verden blander sig i, hvad vi skriver og siger i Danmark, så er der overhovedet intet grundlag for en fredelig sameksistens med den muhamedanske verden. Vi er ikke tjenere for den muhamedanske verden, og vi foragter denne verdens latterlige og hedenske overtro, og det vil vi have lov til at udtrykke, og vil nogen forhindre os i dette, så er de vore fjender og skal behandles som sådan. Og dette gælder for så vidt også de danske forrædere og overløbere, der går muhamedanernes ærinde. Nej, det er ikke i dansk interesse at sleske for den muhamedanske verden gennem at afskaffe ytringsfriheden, og det ville i øvrigt heller ikke ændre noget som helst, for kursen mod opgøret mellem den vestlige verden og den muhamedanske verden er allerede sat. Dette blev klart gennem Muhammed-krisen, hvor den muhamedanske verden angreb Danmark og danskerne og afbrændte Dannebrog. Dette vil aldrig nogensinde blive glemt, det skal man bilde sig ind, og opgøret vil helt sikkert komme.

Et par demonstrationer

De muhamedanske indvandrere plejer offentligt at true danskerne med død og djævel og afbrændte Dannebrog, men den 10. januar havde muhamedanerne valgt sig andre ofre, og det var da altid noget. På denne dag drog muhamedanske indvandrere gennem København, mens de råbte, skreg og truede. Og medierne fortæller den 11. januar, hvem det denne gang gik ud over: »Heilende anti-israelere: Alle jøder skal dræbes. Der blev råbt ukvemsord, heilet og ønsket død over alle jøder, da ca. 100 indvandrere demonstrerede mod en pro-israelsk demonstration på Rådhuspladsen i går. Demonstranterne til den pro-israelske demonstration på Rådhuspladsen blev mødt med en tirade af ukvemsord af den moddemonstration som fandt sted på den anden side af pladsen. Der hørtes paroler som "vi vil gerne dræbe alle jøderne verden over, alle jøder skal slagtes".« Ja, set fra en dansk synsvinkel er det da altid bedre, at det går ud over jøderne end over danskerne. Og vi tvivler da ikke et øjeblik på, at man nu meget gerne vil slagte jøderne, for det har man jo proklameret så ofte før.

Men i øvrigt ser det da ud til, at det i virkelighedens verden er jøderne og ikke araberne, der fører det store ord i Mellemøsten, og på den baggrund må vi da virkelig opfordre de muhamedanske indvandrere til at gribe ind i striden i Mellemøsten. I stedet for at råbe op i København, hvad de jo ikke får noget ud af, så var det vel en god ide om de muhamedanske indvandrere i Danmark, i hvert fald palæstinenserne, rejste hjem og forsvarede Gaza. Man kan jo forestille sig tusinder af palæstinensiske indvandrere, der rejser hjem til Palæstina og modigt deltager i kampen mod Israel, hvorunder mange omkommer. Men det kræver jo unægtelig et helt andet mod end bare at råbe op på Rådhuspladsen i København, og det mod har palæstinenserne måske ikke? Nej, men man har da lov at drømme.

Og samtidigt med at de fremmede for rundt i København og truede med at slå jøder ihjel, så var den kosmopolitiske danske pøbel forsamlet foran Christiansborg. Her demonstrerede den intellektuelle pøbel for noget, der kaldes anstændighed, og denne anstændighed defineres på den måde, at man bare skal lade alle mulige slyngler fra hele verden strømme til, og så skal man forkæle dem.

Medierne skrev om kendispøblens demonstration: »- Nok er nok. Sådan sagde skuespilleren Jesper Christensen i en kommentar til sin medvirken til lørdagens demonstration i København, som var arrangeret af netværket Danskere for et anstændigt Danmark. Netværket stiller sig især kritisk til regeringens rets- og udlændingepolitik. - Dejligt at se så mange mennesker, der åbenbart har det skidt med, at vores land i dag præges af forråelse og ubehagelige stemninger, hvilket det politiske flertal bærer et meget stort ansvar for, tilføjede Jesper Christensen. Han mener, at regeringens politik udgør en trussel mod demokratiet og retsstaten og beklager også tendensen til voldsomme reaktioner mod enhver form for kritik. Skønmæssigt deltog godt 6000 i demonstrationen, der begyndte på Christiansborg Slotsplads, hvorfra deltagerne i fakkeltog bevægede sig mod Rådhuspladsen. - Yes, we can, lød det som akkompagnement til ét af indlæggene på slotspladsen. Efter bedste "Obama-mønster" var demonstrationen nemlig indkaldt pr. e-mail og Facebook.« Ja, at den kosmopolitiske pøbel netop har valgt muhamedaneren og negeren Obama Hussein til forbillede, og det kan jo ikke undre, for hvad andet kunne man vente af disse personer. Men hvad denne intellektuelle pøbel egentlig kan, det melder historien dog ikke noget om, hvis man da ser bort fra, at den kan forsamles foran Christiansborg. Men det er jo egentlig heller ikke så meget i sig selv. Skuespilleren Jesper Christensen er en ussel munkemarxist, der åndeligt set aldrig forlod 1970erne, og det er nok snarere ham og hans tvivlsomme følgesvende, der er en trussel mod demokratiet og retsstaten end det er regeringens politik. Det er dog for galt, at denne åndelige 68-pøbel stadig findes på vore gader; hvornår bliver man fri for disse ækle intellektuelle, der konsekvent går de fremmedes ærinde og er en plage for hele samfundet?

Nyheder

Ved Profetens ... !

Nogle meget upålidelige europæiske medier har kørt lange serier af såkaldte undervisningsudsendelser, der skulle vise, hvor højt islam står kulturelt og etisk. Man kan roligt sige, at mediernes løgne om muhamedanerne og islam er faldet på stengrund, for intet fornuftigt menneske har fæstet lid til de latterlige påstande, der er fremkommet i udsendelserne. Men hvis man virkelig har ladet sig påvirke lidt af mediernes leflen for muhamedanerne og deres profet, så forsvinder denne påvirkning nok øjeblikkeligt, når man hører, hvad islams lærde beskæftiger sig med, og hvordan de opretholder profetens såkaldte ære. Vi citerer fra de europæiske medier: »Mediefurore i kølvandet på ægyptisk muftis fatwa om profeten Muhammeds følgesvende, der velsignedes ved at drikke profetens urin. Furore i de ægyptiske medier fulgte i kølvandet på den seneste publicering af en bog af den ægyptiske mufti Dr. Ali Guma, der hævdede, at Muhammeds følgesvende drak profetens urin, for at blive velsignede. I sin bog "Religion and Life - Modern Everyday Fatwas" skrev den ægyptiske mufti Dr. Ali Guma, at profeten Muhammeds følgesvende velsignede dem selv, ved at drikke hans urin, og beskrev et tilfælde af urindrikingen fra hadith: "Umm Ayman drak profetens urin, og profeten fortalte hende: "Denne mave vil ikke blive trukket gennem Helvedes ild, fordi den indeholder noget fra Allahs budbringer.« Se, dette er den højere islamiske teologi, den beskæftiger sig med så væsentlige ting som profetens ... rent ud sagt, og nu er det så, at vi som vesterlændinge må have lov til at tvivle om islams høje kulturelle og etiske niveau. Hvis tilhængerne af islam virkelig kan velsignes af profeten Muhammeds ..., så skal islam vist ikke søges i den højere del af det menneskelige liv men nok snarere i den lavere del.

Den sorte præsident

Det latterlige hysteri i medierne omkring den nye amerikanske præsident Obama Hussein blev fuldstændigt afsløret gennem et konkret spørgsmål, der blev rejst på dagbladet B.T.s hjemmeside den 20. januar, og spørgsmålet lød i al sin enkelhed: Ville du også anse Obama Hussein for en helt,

hvis han havde været hvid? Nej, det ville vore medier jo slet ikke, for mediernes grotesk store interesse for den nye amerikanske præsident hviler udelukkende på det forhold, at de venstreorienterede mediefolk anser det for at være rent ud sagt vidunderligt, at en sort bliver præsident i USA. Og så er det i øvrigt lige meget om Obama Hussein bare er en distanceblænder, der er kommet frem i politik udelukkende ved at snakke om en ny begyndelse uden overhovedet at definere, hvori det nye skulle bestå. Der var også mange hvide amerikanske politikere, der kom med den samme uforpligtende snak, men det interesserede ikke medierne. Nej, når det er en sort, så er det lige meget om politikeren vrøvler, for det eneste som betyder noget, det er netop, at han er sort. Hvordan kan mediefolkene optræde så ukvalificerede og ligge på maven for negeren Obama Hussein? Jo, disse mediefolk er opvoksede i 70ernes og 80ernes venstresocialistiske uddannelsesmiljø, hvor det hed sig, at alle sorte er vidunderlige, og at alle hvide er onde, og det har præget mediefolkene for livet. Nu tror alle disse underlødige mediefolk, at de kun kan bevise deres egen godhed gennem at krybe for de sorte og omtale de hvide på en nedladende måde. Mediefolkene er blevet forrædere mod deres egne, og alligevel anser de sig for gode mennesker. Hvis ikke det var så sørgeligt, så kunne man le.

Direkte morsomt er det, at de amerikanske negre er så naive, at man i en forbrugerundersøgelse har kunnet konstatere, at deres forbrug nu går op i modsætning til de hvide amerikaneres forbrug, der går ned. Negrene tror åbenbart, at nu hvor de har fået en af deres egne i det hvide hus, så bliver deres velfærdscheck forhøjet så meget, at de kan tillade sig et højere forbrug. Negrene vil blive meget skuffede, for selv en neger i det hvide hus kan ikke gøre ghettonegrene rigere, da ghettonegrene er fattige, fordi de er inaktive i samfundet.

De hvide intellektuelle og journalister kryber for de sorte.

De er forrædere mod deres egne!

Nyheder

Forræderiet mod lønmodtagerne

Nu viser det sig så, hvad importen af østarbejdere virkelig betyder. Trods de mange positive ord om denne import, der kommer fra politikerne, medierne og arbejdsgiverne, så er denne import et direkte angreb på de danske lønmodtagere. Skønt man påstod, at østarbejderne bare var nogle uskadelige sæsonarbejdere, der ville rejse hjem igen, når der ikke længere var brug for dem, så viser virkeligheden sig at være en ganske anden. Nu bliver tusinder af danskere afskediget i byggesektoren, mens polakkerne og litauerne overtager danskernes arbejde. De danske lønmodtagere er igen blevet bedraget af deres rådne multikulturelle samfund. Man foretrækker de billige østarbejdere, mens landets egne henvises til gå arbejdsløse. Det er en forbrydelse mod de danske lønmodtagere, men lønmodtagerne bør overhovedet ikke acceptere dette men slå hårdt igen mod de danske arbejdsgivere, der foretrækker de billige østarbejdere frem for deres egne landsmænd. Østarbejderne skal ud af landet igen, og de kommer ud igen, hvis man da kan gøre det tilstrækkeligt dyrt for arbejdsgiverne at benytte dem. Arbejdsgiverne har kun respekt for penge, og kan de bringes til at tabe penge, f.eks. gennem forsinkelser i arbejdet, så bliver de til at tale med, også om østarbejderne.

Politiets svigt

Det danske politi har sviget. Skønt politikorpsets eneste opgave er at beskytte danskerne, så er man nu helt åbenlyst ude af stand til at stå for denne beskyttelse. Over hele landet farer de østeuropæiske røverbander rundt og myrder sagesløse, og der bliver absolut intet gjort for at forhindre det. Politiet lader det bare ske, og når det så er sket, så sætter man en rutineeftersøgning i gang, men hvilken værdi har det, om nogle østeuropæere bliver straffet for deres forbrydelser, når der bare strømmer andre forbrydere ind i landet? Der er jo umådeligt mange østeuropæiske forbrydere, så hvad betyder det om nogle få bliver smidt i fængsel? Det har jo slet ingen betydning for sikkerhedssituationen. Der er jo stadig flere østeuropæiske forbrydere tilbage, som farer rundt i vort land og kaster sig over sagesløse danskere. Vi må altså simpelthen forlange, at

politiet forhindrer de østeuropæiske forbrydere i at komme ind i vort land, og kan og vil politiet ikke det, så må man sige det helt ærligt, så folk kan bevæbne sig til selvforsvar. På den nuværende måde er det danske politi medansvarligt for mord på mange danskere, simpelthen fordi man lader som, at man kan beskytte samfundet mod de østeuropæiske forbrydere, skønt man hverken har evne eller vilje til det. Politiet beroliger borgerne, så borgerne undlader at bevæbne sig og derved bliver forsvarsløse ofre for de østeuropæiske forbrydere, og derfor er politifolkene medansvarlige for mordene. Politiets mange offentlige forsikringer om, at politiet har kontrol over situationen er ikke alene løgnagtige, men de svarer også fuldstændigt til, at man bedøver et offer, før man slår det ihjel.

Lidt statistik

Et voksende antal mænd og kvinder fra Rumænien og andre lande sigtes for tyveri og andre lovovertrædelser i København. På gaderne i København ses stadig flere hjemløse østeuropæere, men også politiet har fået travlt på grund af tilstrømningen. Over 1100 gange er østeuropæere i 2008 blevet anholdt i hovedstaden for at overtræde forskellige paragraffer i straffeloven. - Det er et meget højt tal, og rumænerne er den største gruppe, siger politikommissær Henrik Andersen på Station City. Blandt de sigtede er også polakker, slovakker, bulgarer, tjekker og mennesker fra de baltiske lande. Anholdelserne skyldes tyveri, dokumentfalsk, ulovlig omgang med hittegoods og andre lovovertrædelser. Statistikken drejer sig kun om de sigtelser, som politiet har rejst. Ikke alle sigtelser fører til tiltale og dom. Det undrer i øvrigt politifolk, at rumænere dominerer billedet, når de kommer forholdsvis langvejs fra. Forleden anslog hjemløseorganisationer i København, at tallet af hjemløse østeuropæere er fordoblet i løbet af et enkelt år. Mange kommer hertil i turistbusser. Der er altså tale om en helt bevidst udnyttelse af danskerne fra de forbryderiske østeuropæeres side, og den er sat i system, så stadig nye østeuropæiske forbrydere strømmer til, så snart en gruppe er færdige med udplyndringen af danskerne eller er blevet pågrebet af politiet. Det er dette overfald fra østeuropæernes side, som danskerne har fået ud af Østeuropas indtræden i EU.

Hvem er hovedfjenden?

I et forsøg på at afklare, hvem der egentlig er hovedfjenden for organisationen, har Stop islamiseringen af Danmark eller Siad på sin hjemmeside bl.a. skrevet følgende: »Hvem er hovedfjenden? Kort svar: Det er politikerne fra de partier, som stemte for den nye fremmedlov i 1983, dvs. Socialdemokratiet, Venstre, Konservative, Det Radikale Venstre - kort sagt dem, Mogens Glistrup kaldte "gammelpartierne". Senere er så Enhedslisten kommet til. Uddybende svar: Vi i SIAD er - som navnet siger - en sammenslutning af mennesker, der vil stoppe islamiseringen af vort land. Men for at gøre dette er det vigtigt at vi forstår, hvem hovedfjenden er. Pr. definition kan det ikke være indvandrerne, som er kommet ind i landet. Dels er en del af dem ikke muslimer - endsige islamister - og dels er det jo danske myndigheder, dvs. i sidste ende folkevalgte politikere, der har lokket dem her til og sluppet dem ind i vort land. Indvandrerne er kommet her, fordi danske folkevalgte politikere i uskøn samdrægtighed (med Fælles Kurs, Fremskridtspartiet og nu (tildels) Dansk Folkeparti som eneste undtagelser) har gjort det muligt og endda meget tillokkende for dem at komme. At nogle indvandrere - specielt fra muslimske områder - er en hel del besværligere end andre (ja, faktisk dødsensfarlige) burde ikke være nogen overraskelse. Specielt da ikke for politikere, som har alverdens ekspertise til rådighed. SIAD's hovedfjende er ikke indvandrerne. De kan - endnu da - i stort tal bevæges til at rejse hjem, hvor de kom fra, blot opmuntringen er passende stor. Hovedfjenden er vore egne folkevalgte politikere.«

Det er da al ære værd, at Siad nu forsøger at afklare, hvem hovedfjenden er, for det er jo naturligvis det vigtigste at have afklaret, før man kan gøre en indsats i kampen. Og at de danske politikere er ansvarlige for indvandringen, det er jo også rigtigt, men vi mener nu alligevel, at det er at gå alt for langt, når politikerne defineres som selve hovedfjenden. Nej, hovedfjenden er og bliver de fremmede, både muhamedanere og ikke-muhamedanere. Når man så her på Siads hjemmeside påstår, at de fremmede pr. definition ikke kan være hovedfjenden, og dernæst anfører, at en del af de fremmede nemlig ikke er muhamedanere, så viser det vel bare, at Siad har defineret modstanden mod indvandringen og de frem-

mede alt for snævert, for man kan ikke komme uden om, at selv kristne libanesere, negre, kinesere og vietnamesere også er fremmedelementer i Danmark, og at disse jo ligeledes kan ødelægge danskheden fuldstændigt, hvis der kommer tilstrækkeligt mange af dem. At muhamedanerne er den største trussel mod danskheden, det kan man hurtigt blive enig med Siad om, men det skyldes jo netop også, at de udgør den største og mest aktive gruppe af fremmede i Danmark.

Og i dette forsøg på at afklare, hvem der er hovedfjenden, glemmer Siad fuldstændigt, at man ikke kan skelne mellem indvandringen og indvandrerne i kampen mod indvandringen, simpelt hen fordi indvandringen netop viser sig i form af indvandrere. Man kan ikke skelne mellem det onde og ondskaben selv, det er en lige så kunstig skelnen, som at sige, at det ikke er indvandrerne, der er ansvarlige for indvandringen. Men det er jo indvandrerne, der rent faktisk indvandrer, så hvis man overhovedet er imod indvandringen, så må hovedfjenden da pr. definition også være indvandrerne. Andet er simpelthen ikke muligt. At politikerne er ansvarlige for at lade de fremmede strømme ind, det er unægtelig rigtigt, og politikerne er også danskhedens fjender, men hovedfjenden kan de ikke være, for hovedfjenden er de fremmede. I forbindelse med deres afklaring glemmer Siad jo også de fremmedes utallige brutale forbrydelser mod sagesløse danskere, men dette må ikke glemmes, når hovedfjenden udpeges. De fremmede er ikke velmenende, flittige og dygtige, som medierne hævder, tværtimod er de opsat på at udnytte det danske folk, hvad enten denne udnyttelse så er af kriminel eller anden natur, og denne udnyttelse sætter de i system. Ganske vist er det de danske politikere, der giver dem muligheden for det, men ønsket om at udnytte det danske folk, det finder man hos de fremmedes selv, og de viger heller ikke tilbage fra at gøre det.

**Danskhedens hovedfjende er
de mange fremmede,**

Så enkelt er det!

Om folkedrab

I anledning af den såkaldte Auschwitz-dag den 27. januar, der mærkeligt nok af de danske medier kaldes en mindedag, skønt den ikke udspringer af noget i det danske folks liv, skriver en borgerlig debattør ved navn Jesper Beinov bl.a. følgende: »Folke­drab har vi kendt til i mange år, og i storskala i mere end hundrede år. Det moderne folke­drab startede med progromer mod mindretallene i Central- og Østeuropa omkring 1900-tallets start, og bliver sat i system under Første Verdenskrig (1914-18) med folke­drabet på det armenske mindretal i Osmannerriget. Det tankevækkende er, at også i moderne samfund har folke­drab fundet sted. Tænk på det tidligere Jugoslavien i 1990'erne, før det Europa under Anden Verdenskrig (1939-45) og folke­drabene i Sovjetunionen og myrderier i en række af de europæiske stater, der var så uheldige at komme under kommunistisk diktatur efter 1945. I de seneste år har det særligt udspillet sig i Rwanda og ikke mindst Darfur, mens verdenssamfundet ulykkeligtvis har været meget længe om at reagere. Kun få benægter eller relativiserer den historiske virkelighed. Benægttere af Holocaust hører til i historiens skraldespand, og dem vil ingen ved deres fulde fem tage alvorligt. Men det er værd at være opmærksom på, at man også kan trivialisere alskens grusomheder og folkemord. Det sker f.eks. ved at henvise til, at »sådan er kulturen«, til sociale skævheder, til historiske forhold. Det er faktisk lige så plat, som det er at forklare terrorisme med udspring i meget dårlige sociale forhold, hvilket nogle gjorde efter 11.9.2001.« Denne opfattelse af begrebet ”folke­drab” er desværre typisk for mange danske skribenter, da de simpelthen ikke kan overskue de historiske forløb. Dette fører til en række grundlæggende misforståelser, som disse skribenter derefter udbreder i folket, hvorfor man også hos de almindelige danskere efterhånden har en helt forkert opfattelse af begrebet ”folke­drab”. Den første misforståelse, som også Jesper Beinov her giver udtryk for er, at et folke­drab altid er helt umotiveret, og at der ikke kan gives fornuftige eller ligefrem tvingende grunde til det. Det er helt forkert, og det burde egentlig også være indlysende for alle, at man ikke dræber et meget stort antal mennesker helt uden grund. Det kan så være, Jesper Beinov som udenforstående ikke

kan forstå grunden, men det gør stadig ikke et folke­drab til en helt umotiveret handling. Verden er større og mere indviklet en lille borgerlig skribent kan forstå, især fordi han ikke kender nok til historien. Hvis man kender lidt til historien, så ved man udmærket, at der altid eksisterer også rent objektive grunde til et folke­drab, de kan så være begrundet i religiøse, etniske, kulturelle eller sociale misforhold, for der er altid et utåleligt misforhold, som man forsøger at rette op på gennem et folke­drab, ellers ville man selvfølgelig slet ikke begive sig ind i noget sådant. Når f.eks. de kongelige landsdommere i 1600-tallet havde fået ordre til at udrydde taterne fuldstændigt på Sjælland, så var det ikke fordi Rigsrådets medlemmer var onde mennesker, men fordi Sjællands landsbyer igen og igen blev overfaldet af store flokke af tater, så Sjællands bønder tiggede og bad myndighederne om at få taterne udryddet. Nej, der er altid en god grund til et folke­drab, og hvis man ikke vil antage objektive forhold som årsager til folke­drab, så må man jo modsætningsvis antage, at folke­drab kommer ned fra himlen helt uden grund, og det er det rene idioti. For det andet, så er benægtelse af folke­drab, også her kaldet Holocaust-benægtelse, kun et udtryk for en historisk diskussion om, hvorvidt et folke­drab overhovedet har fundet sted. Og når Jesper Beinov påstår, at benægttere af Holocaust hører til i historiens skraldespand, og dem vil ingen ved deres fulde fem tage alvorligt, så er det jo rent sludder. Disse benægttere tages jo netop meget alvorligt, hvorfor skulle myndighederne ellers fængsle dem? Man er så bange for en diskussion med dem, at man foretrækker at smide dem i fængsel. For det tredje, så forstår Jesper Beinov ikke rigtigt, hvad et ”folke­drab” virkeligt er, for et sådant tilstræber et folks fuldstændige udryddelse enten inden for et område eller overalt. Det er således ikke et folke­drab, blot fordi der under krigsbegivenheder dræbes nogle få tusinde. Man må holde begreberne ude fra hinanden, og krig er ikke lig folke­drab. For det fjerde er der ikke noget, som hedder det moderne folke­drab. I de sidste 2-3000 år har folke­drab lejlighedsvis været praktiseret, og det såkaldte moderne folke­drab er ikke principielt anderledes end folke­drabet i oldtiden. Der er således intet historisk unikt i Holocaust, for verden er gammel.

For et dansk Danmark!

Hvad er der egentligt i vejen med udtrykket ”perkere”? Det er da et temmelig præcist og almindeligt anerkendt udtryk, en fællesbetegnelse for indvandrere, og selv Det Danske Sprognævn opererer med et sprogbegreb som perkerdansk. Hvordan kan der være noget galt i at sige perkere om indvandrere, når perker-begrebet er blevet så anerkendt, at det indgår også i den videnskabelige terminologi? Der er således intet kontroversielt ved udtrykket perker, men alligevel formår de venstreorienterede mediefolk at få en sag ud af det, simpelthen fordi ingen vover at sætte denne stupide og modbydelige 68-mediepøbel på plads.

En brutal politik

Midt i finanskrisen har de danske virksomheder hentet højt kvalificerede udlændinge til Danmark med lønninger der er under det normale i it-sektoren. "Vi er ved at få en gruppe udenlandske it-medarbejdere, der arbejder billigere end danskerne og dermed presser lønningerne nedad i hele branchen," siger Morten Skov, politisk-økonomisk sekretær i HK/Privat, til Sam-Data Magasinet. I sidste halvdel af 2008 blev antallet af billige udenlandske medarbejdere 10-doblet til 1087 i forhold til årets første seks måneders 108. Og det på trods af, at finanskrisen for alvor slog i gennem i årets sidste halvdel. "Netop nu hvor økonomien bremser op, er det bemærkelsesværdigt, at der sker en markant stigning i antallet af arbejdstilladelser, som alene næres af den lavere aflønning," siger Morten Skov. It-jobkort ordningen blev aftalt for at få mere specialiseret arbejdskraft til landet, da der inden finanskrisen var mangel på kvalificerede medarbejdere. Tidligere skulle udlændingene tjene 450.000 kroner om året, for at komme ind under ordningen, men det blev sænket til 375.000, hvilket svarer til 31.000 om måneden. Det er lavere end normalt i branchen. "Derfor ser det ud som om, at det alene er arbejdsgiverne i Danmark, som opnår fordelene ved ordningen med jobkort. Det er grunden til, at vi vil holde øje med, om væksten i antallet af arbejdstilladelser fortsætter med at stige," siger Morten Skov. Ja, importen af udenlandsk arbejdskraft er slet ikke et spørgsmål om arbejdskraft men om billig arbejdskraft, og de fremmede lønmodtagere er parate til at underbyde danskerne, og arbejdsgiverne er parate til at misbruge de fremmede lønmodtagere. Og i en tid med kraftigt stigende arbejdsløshed bør det slet ikke være muligt at importere fremmed arbejdskraft. Fagforeningerne burde bekæmpe alle de virksomheder og institutioner, der bruger fremmede til at underbyde de danske lønmodtagere, for dette er en beskidt forbrydelse.

Månedsskriftet Patrioten
Boks 1848, 2300 København S
www.patrioten.org
mail@patrioten.org